

Ark.no. 415.0

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J. 15/82

Forskrifter om merking av fiskeredskaper.

I medhold av § 77 i lov av 25. juni 1937 nr. 20 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 19 og 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet 5. februar 1982 bestemt:

§ 1

Identitetsmerking innenfor og utenfor 4 nautiske mil.

Faststående og drivende fiskeredskap som står i sjøen i den norske økonomiske sone, skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke. Dersom registreringspliktig fartøy ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene på redskapet skal være påført merke.

Not eller mær (pose) som brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd, likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak.

Med vak menes i denne paragraf også blåser og bøyer.

§ 2

Tilleggsregler for Finnmark innenfor 4 nautiske mil.

Faststående garn- og linerredskap som på kysten av Finnmark står innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene, skal hele døgnet føre dagmerking som bestemt i § 3 bokstavene a-d. Er det umulig å bruke stang med høyde minst 2 meter som bestemt i § 3, bokstav f, kan det nyttes stang som er minst 1 meter høy over vannlinjen. Dersom redskapets utstrekning ikke overstiger 1 nautisk mil, kan det nyttes én endebøye, jfr. § 3, bokstav e, annet punktum. Bøystengene bør forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.

§ 3

Faststående redskap utenfor 4 nautiske mil.

Faststående garn- og linerredskap som i den norske økonomiske sone helt eller delvis står utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene, skal være merket slik:

a. Endebøyer.

Om dagen skal redskapet i hver ende ha bøye med stang forsynt med radarreflektor eller flagg. Etter solnedgang skal det i hver ende av redskapet være bøye med refleksmidler (jfr. bokstav f) og

stang forsynt med lys (jfr. bokstav g) slik at endebøyene angir redskapets posisjon og utstrekning.

b. Vestre endebøye.

Om dagen skal den vestre (halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye ha to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom flåggene skal være minst 25 cm. Radarreflektor kan brukes i stedet for det øverste flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha to lys. Avstanden mellom lysene skal være minst 50 cm.

c. Østre endebøye.

Om dagen skal den østre (halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye ha ett flagg. Radarreflektor kan brukes i stedet for flagg. Etter solnedgang skal bøyen ha ett lys.

d. Bøyeavstand. Midtbøyer.

Avstanden mellom merkebøyene på et redskap skal ikke overstige 1 nautisk mil. Redskap med lengde over 1 nautisk mil, skal ha én eller flere bøyer (midtbøyer) mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i bokstav c. Etter solnedgang kan slik bøye likevel være uten lys, så lenge avstanden fra lys på redskapet ikke overstiger 2 nautiske mil.

e. En endebøye.

Gjør bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke det umulig å ha bøye i hver ende av redskapet, skal redskapets lengde fra endebøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Bokstavene b og c gjelder tilsvarende, ettersom redskapet står i øst- eller vest-retning av endebøyen.

f. Bøvestang. Refleksmidler.

Stangen på merkebøyene skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vak, bøvestang eller toppmerke skal forsynes med refleksmidler, slik at lys kan reflekteres i alle retninger.

g. Bøyelys.

Lyset på bøvestangen skal være gult og synlig i en avstand av minst 2 nautiske mil i god siktbarhet og mørke. Det kan nyttes lys som er tent hele tiden med samme styrke (fastlys), eller blinklys. På samme bøye kan det ikke nyttes både fastlys og blinklys. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Brukes to blinklys på samme merkebøye, skal disse være synkronisert, slik at de blinker samtidig og i takt.

§ 4

Drivende redskap innenfor og utenfor 4 nautiske mil.

Drivende garn- og lineredskap som står i sjøen i den norske økonomiske sone, skal være merket slik:

a. Endebøyer.

For endebøyer gjelder § 3 bokstav a tilsvarende. Begge endebøyer skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c.

b. Bøyeavstand. Midtbøyer.

Avstanden mellom merkebøyene på et redskap skal ikke overstige 2 nautiske mil. Redskap med lengde over 2 nautiske mil, skal ha én eller flere bøyer (midtbøyer) mellom endebøyene. Midtbøye skal utstyres som bestemt i § 3 bokstav c.

c. Blåser.

Garnlenke med lengde over 1 nautisk mil, skal mellom merkebøyene ha én eller flere blåser med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

d. Bøvestang. Refleksmidler. Bøyelys.

§ 2 bokstavene f og g gjelder tilsvarende.

e. En endebøye.

Når redskapet er festet i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i denne enden.

§ 5

Godkjennelse.

Merkebøyer, herunder lys, refleksmidler og radarreflektorer, skal være typegodkjent av Fiskeridirektøren.

§ 6

Straff.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse forskrifter, eller medvirkning til slik overtredelse, blir straffet med bøter i medhold av § 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, og § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, for så vidt handlingen ikke rammes av strengere straffebed.

§ 7

Ikrafttredelse m.m.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1984. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 17. januar 1979 om merking av fiskeredskaper.